

Barnets julesang

Til Holger Eide

G. Washington Magnus
op. 19. nr. 2

Poco Andante

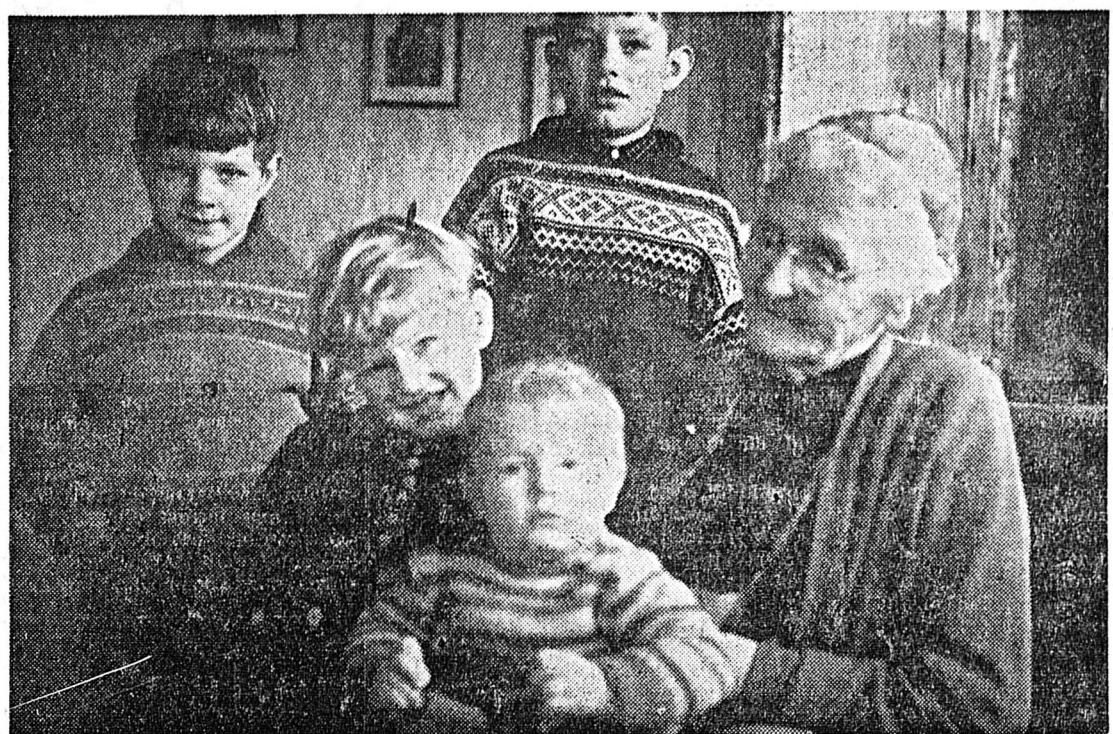
Notene til G. W. Magnus' julesang.

fru Hanna Sagen, som lever i meget høy alder i Stavanger — mor av domorganist Fr. Sagen, lærerinne Gudrun Sagen og flere andre i søskenflokket.

Fru Hanna Sagens søsterdatter, fru Antonette Bakkedal fra Vikedal, har i denne siste julen vært på besøk hos små barnebarn på Øvre Tasta. Og hun var det som først sang Magnus' melodi for oss, og kunne føye til vers som ikke før hadde stått i Aftenbladet. Fru Bakkedal tror at G. W. Magnus også har skrevet teksten. Det vil hans eneste sønn, advokat Birger Magnus i Stockholm, sannsynligvis kunne gi opplysning om. Han pleier hvert år ta en tur til sin sommerbolig i Hogganvik. Det er også mulighet for at det er en dansk sang. Komponistens mor var dansk, og han bodde både som barn og siden som voksen mange år i Danmark.

At sangen for ca. 50 år siden ble sunget i Kristiansand på en annen melodi — og derfra med en lærerinne kom til folkeskolen og søndagsskolen i Stavanger i denne versjonen — kan tyde på at den er innført fra Danmark. Teksten er jo så yndig dansk i formen. Og Magnus' tone passer så mye bedre til den enn den marsjmelodien som søndagsskolebarna tidligere har sunget på julefester her hos oss. Når den blir slurvet sunget, kan den friste unger til å trampe takten utekkelig rundt juletreet. Men med den vakre lille melodien fra Hogganvik skulle denne julesangen igjen bli kjent og kjær og populær hos nye oppvoksende generasjoner.

En gammel melodi fra Hogganvik — hilsen til venner i våre dager

Mormor syner Georg Washington Magnus' julesang og forteller om Hogganvik i gamle dager. Antonette Bakkedal er på besøk hos barnebarna Stig Frode, Dag Arild, Reidar og Inge Arnfinn Olsen på Øvre Tasta. Den nesteldste gutten, Per Ove, var på skolen da bildet ble tatt.

«Nu har vi pyntet vårt juletre» — den gamle sangen som en av Aftenbladets lesere ba oss etterlyse, har sterk tilknytning til Rogaland. Komponisten Georg

Washington Magnus, som i sin tid eidde slektsgården Hogganvik, og i eldre år var organist i Petrikirken i Stavanger, har i hvert fall laget en melodi til den. Den er hans opus 19 nr. 2 — antakelig skrevet i hans unge år inne i Hogganvik. Han kaller den «barnets julesang» og har tilegnet den sin gode venn, Holger Eide, som den gang var lærer i Vikedal.

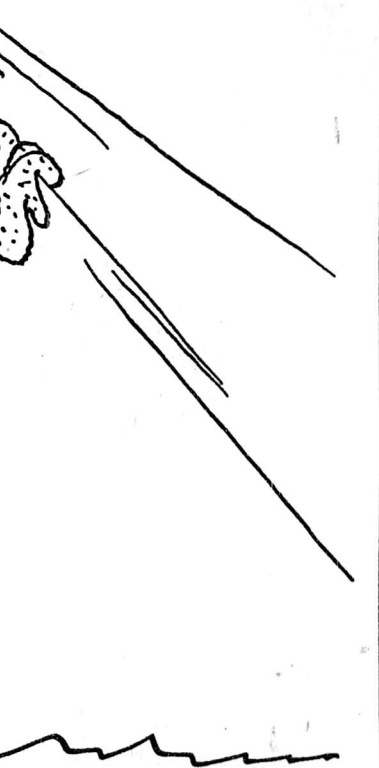
Sangen med notene har lærer Eides datter, Bergljot Eide Sven-

kerud i Hallingdal, stensilert opp og sendt som hilsen til slekt og venner nå til siste jul. Slik har blant andre hennes bror, lærer Hans Eide, og hennes venninne, lærerinne Gudrun Sagen i Stavanger nylig fått på trykk «Nu har vi pyntet vårt juletre», som de har sunget hver jul siden de var ganske små barn. — Familien Sagen stammer fra Hogganvik og har tidligere bodd der inne. Komponisten Magnus var en fetter av

Antonette Bakkedal synger den for barnebarna sine — hun har over 30. Hun var både slektning og venninne av Magnus' datter Agot (som døde ung), og vanket i sin barndom og ungdom mye i slektens gamle hus i Hogganvik, hvor det i sin tid var store fester og mye stas med besøk av kunstnervenner fra Danmark og Norge. I et stuevindu var det tre hakk i karmen, solemerker, som en kunne stille klokken etter.

Hennes bestefar og hans brødre drev skipsbyggeriet som hørte til gården. Det var mye liv og virksomhet. Men så kom dampskipene i bruk og gjorde det stille på beddingen, hvor store, stolte seilskuter hadde gått av stabelen. Modellen av «Serimner» på sjøfartsmuseet i Stavanger minner om svunnen storhetstid for de kvite seilene. Fru Bakkedal og flere med henne kan fortelle mye om gamle dager i Hogganvik. I denne forbindelse skal vi videre bare gjengi julesangen, 10 vers som fru Eide Svenkerud har skrevet av i sin julehilsen, pluss tre vi har fått tak i på annen måte:

Knaben sin på solens stråler

Se, straks tok kirkeklokkene til å ringe av seg selv. Nå kom den hellige Besses ånd til kirken — og han ble en helgen. Tilbake på jorden var bare sagnet.

Når Besse levde sitt underlige liv er ikke helt klart. Men historikerne har funnet ut at han var en samtidig med den navnkunnige Thrond Hoskoldssn fra Kvinlaug. Denne sagnhelten levde i det syttende århundre.

Besse på Knaben var altså betydelig yngre enn reformasjonen. Når denne Sørlandsbonden likevel kunne bli helgen blant folk, har det nok sin årsak i at folk var noe katolske i hodet lang tid senere. Skoler var ukjente i de dager.

Ennå kan du møte gamle som har hørt sagnet om Besse på Kna-

Barnets julesang

Nu har vi pyntet vårt juletre.
Stjernen i toppen blinker.
Nyss sto det bart under
vinterens sne,
nu det med frukter vinker.

Inn under grenene snart du ser,
hva vi har skjult så lenge.
Deiligste gaven dog Jesus er,
ute du ei ham stenge!

Nu har vi neget på gjerdet satt,
vinteren er så øde.
Barnet som hvilte på strå i natt,
ville små spurver føde.

Sneen har dekket de blomster små,
marken er hvit derute.
Tusener stjerner på himlen stå,
vinker til oss ad rute.

Hør, hvor det kimer utover
vang,
tonene går så milde.
Klokkene synger sin julesang,
nyner i kvelden stille.

Snart skal vi vandre i ringen
om —
tanken mot himlen iler,
syng om barnet som til oss
kom.

Deilig det mot oss smiler.
Søtste Jesus, velkommen vær
under vår nød her nede.
Stjernen vi over din krybbe ser,
deiligste juleglede.

Akk, er du kommet så lange
en vei
barnene små å favne,
lå du så fattig på strå for meg,
da skal du meg ei savne.

Kunne du meg fra din himmel
se
enda jeg er så ringe,
ville du krone og arv meg gi,
evig liv meg bringe.

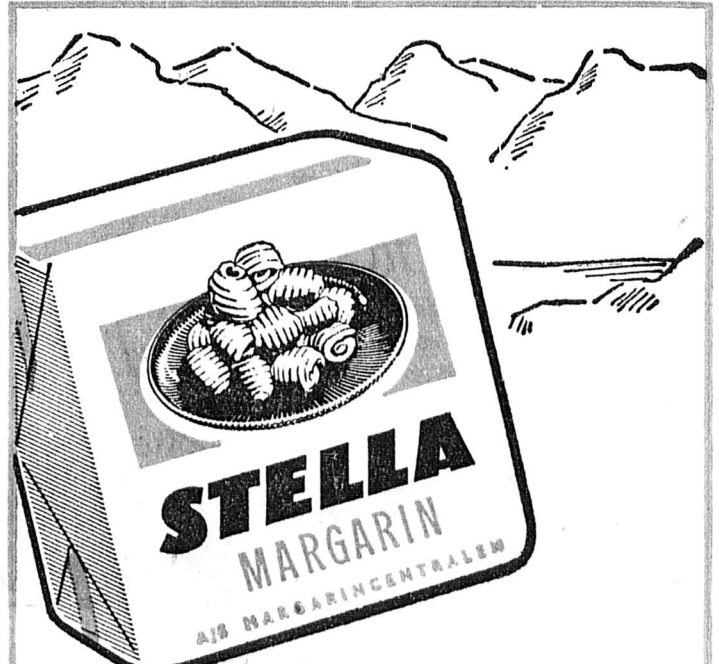
Var det ei engler der oppe nok
høyt over sol og stjerne,
ville du meg i din hvite flokk
finne igjen så gjerne.

Ja, du har elsket hver barnelill,
kjøpt dem til evig ete.
Gjerne du bære dem alle vil
hjem over ørkenveite.

Så vil vi ile til krybben hen,
gi deg vårt hele hjerte.
Søtste, Jesus, du barnevønn,
takk for din bitre smerte.

Takk at du hvilte i krybbens
skjul.

Takk at du oss vil favne!
Måtte du hisset i himlens jul,
ingen av oss dog savne.

Fjellfrisk og fylldig!

Hele familien vil